

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **město Domažlice**, se sídlem náměstí Míru 1, Domažlice, zastoupen JUDr. Tomášem Nevečeřalem, advokátem se sídlem Římská 14, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 24. 5. 2011, čj. ÚOHS-R36/2011/VZ-8103/2011/310/EKu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2012, čj. 62 Af 46/2011 – 78, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 1. 2011, čj. ÚOHS-S326/2010/VZ-16828/2010/520/Ema, uložena pokuta ve výši 200.000 Kč za spáchání trestního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v souvislosti s veřejnou zakázkou na nákup cisternové automobilové stříkačky. K rozkladu žalobce bylo toto rozhodnutí změněno v záhlaví označeným rozhodnutím předsedy žalovaného tak, že uložená pokuta byla snížena na 150.000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 5. 2011, pokuta byla splatná ve lhůtě dvou měsíců od nabytí právní moci.

[2] Žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného krajský soud zamítl shora označeným rozsudkem jako nedůvodnou. Žalobce nenavrhoval v průběhu řízení před krajským soudem přiznání odkladného účinku žalobě.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že uhrazení pokuty ve výši 150.000 Kč by znamenalo značný negativní zásah do majetkové sféry stěžovatele, přičemž lze očekávat, že rozhodnutí předsedy žalovaného bude v dalším řízení zrušeno.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14. 1. 2013 k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že v dané věci nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Újma v majetkové sféře pachatele správního deliktu je jednou z funkcí správního trestání, jde o projev sankční funkce. Rovněž přesvědčení stěžovatele, že bude v řízení

úspěšný, není skutečností, jež by byla způsobilá odůvodnit přiznání odkladného účinku. Stěžovatel netvrdí, tím méně pak prokazuje, že by zaplacení pokuty pro něj bylo likvidační.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (zde nemožnost vynucení uložené právní povinnosti).

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu soudního a správního spisu, včetně eventuálního vyjádření žalovaného správního orgánu.

[8] Stěžovatel pouze obecně tvrdí, že zaplacení pokuty ve výši 150.000 Kč, která je *nota bene* splatná již jeden a půl roku, by pro stěžovatele představovalo újmu v majetkové sféře. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného v tom, že majetkové sankce patří mezi základní nástroje postihu správních deliktů. Účelem sankce je způsobit újmu pachatelů správního deliktu, neboť jde o trest. Právě citelností uložené sankce se na pachatele působí preventivně v tom směru, aby se pro příště vystráhal deliktního chování. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by přicházelo v úvahu tehdy, pokud by zásah do majetkové sféry byl velmi intenzivní, takže by mohl být pro stěžovatele likvidační, nebo by zásadním způsobem ohrozil plnění funkcí stěžovatele. Stěžovatel je územní samosprávnou jednotkou. Nikterak přitom neupřesnil, jaké konkrétní důsledky na jeho činnost by mělo zaplacení uložené pokuty. Neoznačil ani důkazní prostředky podporující jeho obecné tvrzení.

[9] Příjmy stěžovatele by měly v roce 2013 dosáhnout 245.130.000 Kč (viz rozpočtový výhled města Domažlice na roky 2012 – 2014, přístupný na www.domazlice.info), přičemž například jen z pronájmu pozemků by měl stěžovatel dosáhnout příjmu ve výši 5.600.000 Kč. Pokuta uložená rozhodnutím žalovaného ve výši 150.000 Kč činí pouhých 0,06% předpokládaných příjmů stěžovatele v roce 2013, jde tedy o částku zanedbatelnou. Z toho jednoznačně plyne, že újma, která vznikne v majetkové sféře stěžovatele uhrazením pokuty, postrádá patřičný stupeň intenzity požadovaný pro přiznání odkladného účinku. Důvodem pro přiznání odkladného účinku nemůže být ani ničím nepodložené očekávání stěžovatele, že rozhodnutí o uložení pokuty bude soudem zrušeno.

[10] Jelikož stěžovatel neosvědčil splnění podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s., nemohl soud vyhovět návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

[11] Dnem nabytí právní moci usnesení, jímž bylo rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vzniká stěžovateli povinnost uhradit soudní poplatek z tohoto návrhu [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *per analogiam*]. Výše poplatku činí dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, 1.000 Kč. Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 7 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu